

Finansdepartementet
Fi.remissvar@regeringskansliet.se
Fi.ofa.ko@regeringskansliet.se

Yttrande

Stockholm 2018-04-25

Promemorian Ändringar i förordningen (2015:739) med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden

Sammanfattning

Svensk Försäkring inskränker sitt svar till förslaget om sammanträden i Allmänna reklamationsnämnden (ARN) med förstärkt juridisk sammansättning. Vi avstyrker förslaget till den del det avser avgörande av försäkringsärenden i ARN. Om förslaget skulle genomföras anser vi att Svensk Försäkring, och även Konsumentverket, bör beredas tillfälle att yttra sig över varje sammansättningsfråga där det övervägs att avgöra ärendet utan ledamöter med särskild sakkunskap om försäkring.

Närmare om sammansättningsförslaget

Svensk Försäkring instämmer i promemorians konstaterande att det är av stort värde att ARN när ärenden ska avgöras har tillgång till sådan sakkunskap som ledamöterna utsedda efter nomineringar av konsument- respektive näringsidkarorgan har. Vi delar slutsatsen att ledamöter med särskild sakkunskap ökar förutsättningarna för materiellt riktiga rekommendationer och har i förlängningen betydelse för förtroendet för nämndens beslut.

Vad som skiljer försäkringsärendena från flertalet andra slags tvistefrågor inom ARN:s verksamhetsområde är att försäkringsfrågorna inte handlar om att, som det uttrycks i promemorian, bedöma ett fel eller en funktion, exempelvis i en teknisk apparat, eller om att bedöma om en hantverkstjänst har blivit fackmässigt utförd. I försäkringsärendena behövs således inte sådan teknisk sakkunskap, förutom gällande de aktuella försäkringsprodukterna i sig. I dessa ärenden handlar det i stället i normalfallet om kunskap och kompetens om sådana rent juridiska frågeställningar som exemplifieras i promemorian. Det gäller således oftast t.ex. tolkning av försäkringsvillkor eller fördjupad kunskap om tillämpningen av central juridik för försäkringsföretagens verksamhet. Ett tydligt, centralt och återkommande exempel på det sistnämnda är tillämpning av försäkringsavtalslagen. Den kunskap som ledamöter från försäkringssektorn har angående den omfattande praxis och sedvänja som finns på försäkringsområdet är också av stor betydelse.

Det är likaledes av vikt att känna till i vilka fall som ärendena innehåller viktiga principfrågor för branschen.

I promemorian dras slutsatsen att det vid "juridiska tvister" är av värde med förstärkt juridisk kompetens, i stället för ledamöterna med särskild sakkunskap, genom att tre ordföranden deltar i avgörandet. Enligt Svensk Försäkrings mening saknar slutsatsen typiskt sett relevans för nämndens försäkringsärenden. I försäkringsärendena finns i stället, såsom redovisats ovan, den nödvändiga juridiska kompetensen just genom de ledamöter, genomgående jurister till yrket, med särskild sakkunskap om försäkring och de för försäkringsföretagens verksamhet centrala regelverken som utsetts efter nominering av Svensk Försäkring. Detta gäller även till stor del ledamöterna från konsumentensidan.

Vår slutsats blir därmed att det i endast mindre omfattning torde finnas utrymme för ARN att avgöra försäkringsärenden utan ledamöter med särskild sakkunskap om försäkring. Förslaget bör därför inte genomföras beträffande försäkringsärenden.

I vart fall bör slutsatsen av det nyss sagda hanteras inom ramen för promemorians förslag genom att nämndordförandens överväganden om att avgöra ärendet utan ledamöter med särskild sakkunskap om försäkring föregås av att Svensk Försäkring – och även Konsumentverket – bereds tillfälle att yttra sig över sammansättningsfrågan. På så sätt sörjer ARN, efter samråd med företrädare med den relevanta sakkunskapen, för att varje ärende avgörs med rätt sammansättning. Kravet på ett sådant samrådsförfarande bör formaliseras såtillvida att det framgår av i vart fall en intern arbetsordning eller motsvarande.

Svensk Försäkring

Johan Lundström